provincie Limburg | Limburgs Parlement

Concept deelverslag van het verhandelde in de Statencommissie Economie en Samenleving (ESA)

van 9-10-2026
betreffende Statenvoorstel inzake Wensen en bedenkingen omtrent beëindiging IBA Parkstad BV

Statenkenmerk	G-26-027	Maastricht	9-10-2026

De voorzitter: We zijn aangekomen als commissie bij agendapunt 10.2, 'Statenvoorstel inzake Wensen en bedenkingen omtrent beëindiging IBA Parkstad BV, brief GS van 15-9-2026'. In 2014 is IBA Parkstad BV opgericht. De Provincie Limburg is voor 50% aandeelhouder van deze vennootschap. IBA Parkstad ondersteunt de vernieuwing en versterking van fysiek-ruimtelijke en sociale projecten. In de algemene vergadering van aandeelhouders heeft IBA Parkstad BV aangegeven het voornemen te hebben om per 31 december 2026 een besluit tot ontbinding te agenderen. Dit voornemen is de aanleiding om Provinciale Staten te betrekken bij het kenbaar maken van wensen en bedenkingen over het beëindigen van de provinciale deelname in IBA Parkstad BV. U wordt gevraagd in uw termijn uw wensen of bedenkingen te benoemen, zodat andere Statenleden en GS op uw wensen of bedenkingen kunnen reageren. Na de beraadslaging zal worden gevraagd om per wens of bedenking te stemmen. Bij een meerderheid zal de wens of bedenking door de Griffie worden verwerkt in het ontwerpbesluit dat voorligt aan PS. U kunt uw wensen en bedenkingen alvast sturen, mocht u die hebben, naar het e-mailadres dat op de schermen verschijnt, en u heeft in de agendering ook kunnen zien dat de SP daar al gebruik van heeft gemaakt. Wij gaan dit voorstel, dit agendapunt, behandelen in twee termijnen, waarbij uw commissie in de eerste termijn drie minuten de tijd heeft. En ik begin in dit geval bij de heer Ubbink, SP. Aan u het woord.

De heer Ubbink (SP): Dank, voorzitter. Er komt een einde aan IBA Parkstad. En laat ik beginnen met dat, volgens de SP, IBA Parkstad ons heel veel moois heeft opgeleverd. De projecten van IBA zijn projecten die Parkstad letterlijk een ander gezicht hebben gegeven en we mogen dus trots zijn op wat er is bereikt. Maar toch heb ik drie dingen die ik graag aan zou willen stippen. Ten eerste is dat dat de end term review uit 2022, net als wij, grotendeels positief is over het functioneren van IBA Parkstad, maar dat laat ook zien dat niet alle ambities waar zijn gemaakt. Ten tweede, wat we niet terugzien in de evaluatie is wat deze investeringen nu daadwerkelijk hebben betekend voor de mensen in Parkstad. Heeft het geleid tot bestaanszekerheid, tot meer betaalbare woningen, tot buurten waar de mensen in Parkstad gezonder en zekerder kunnen leven? Want in het socialisme van de SP is juist dat waar publieke investeringen uiteindelijk aan moeten bijdragen. En ten derde willen wij benadrukken, en ik denk dat we het daar allemaal over eens kunnen zijn, dat het beëindigen van IBA niet betekent dat onze verantwoordelijkheid naar Parkstad wordt beëindigd. Er liggen nog steeds heel grote opgaven op het gebied van leefbaarheid, wonen, gezondheid en bestaanszekerheid, en bij het aanpakken daarvan verdient Parkstad onze blijvende steun. Naar aanleiding daarvan hebben wij dus ook vier wensen en bedenkingen meegegeven, specifieker: twee wensen en twee bedenkingen. Die heeft mijn collega, als het goed is, al naar de Griffie gestuurd en die heeft u dus ook al kunnen lezen. Wens 1 is dat we de conclusies en aanbevelingen uit de end term review gebruiken bij toekomstige gebiedsontwikkelingen, dat we zorgen dat die conclusies worden betrokken en daarbij dienen dus van tevoren duidelijke publieke doelen en kaders te worden vastgesteld, met bijzondere aandacht voor de maatschappelijke

meerwaarde, de betrokkenheid van inwoners, democratische controle en de mogelijkheid om succesvolle experimenten structureel op te schalen, want wij zien dat dat in de end term review onderwerpen zijn waar IBA af en toe in tekortschoot. Wens 2 is de wens voor een transparante financiële eindafrekening en herbestemming. Wij wensen ... Het lijkt me logisch dat we dat geld fatsoenlijk herbestemmen en wat ons betreft betekent dat dat de resterende middelen ten goede komen aan de doorontwikkeling van Parkstad via bijvoorbeeld een bestemmingsreserve. Dan bedenking 1. Wat ons betreft is het behoud van de nalatenschap te beperkt uitgewerkt. Het archiveren bij het Historisch Centrum Limburg is belangrijk, maar dat vormt op zichzelf volgens ons geen garantie voor het voortzetten van de projecten die succesvol zijn geweest. De verantwoordelijkheid hiervoor wordt in het voorstel voornamelijk bij de Stadsregio Parkstad Limburg en de betrokken gemeenten gelegd, zonder dat er concrete afspraken zijn gemaakt over de toekomstige toepassing van de resultaten van het IBA, en wat ons betreft is dat dus een bedenking. En bedenking 2, ik noemde het al in mijn betoog, we hebben onvoldoende inzicht in wat IBA nu daadwerkelijk heeft betekend voor de socio-economische positie van de inwoners in Parkstad. Het is ons nog niet geheel duidelijk in welke mate die investeringen hebben geleid tot die verbetering en dat zouden wij graag ... Dat vinden wij jammer. Tot zover mijn eerste termijn. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ubbink. We gaan naar mijnheer Sol, GroenLinks.

De heer Sol (GroenLinks): Dank u, voorzitter, mede namens mevrouw Berghorst van de PvdA, die even afwezig moest zijn. Maar mijn woordvoering bestaat eruit dat ik mij kan vinden in het voorstel en geen opmerkingen heb, dus nu moet ik heel erg hard nadenken of de vraag van mevrouw Berghorst om de woordvoering over te dragen daarin berust of dat daar nog andere redenen aan ten grondslag liggen. Maar daar laat ik het bij, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sol. Mijnheer Van Est, 50PLUS.

De heer Van Est (50PLUS): Dank u wel, voorzitter. 50PLUS constateert heel erg verheugd dat dit College erin slaagt om aan het einde van zijn periode toch nog een exitstrategie te gaan implementeren, dus het kan wel. Voorzitter, we hebben vandaag twee agendapunten besproken die heel belangrijk waren voor de toekomst voor ons Limburg en voor alle Limburgers, en daarom denken wij dat wij onze inspanningen moeten richten op die toekomst, minder energie steken in de afwikkelingen van deze bv. Dus ga zo door, maar neem wel de lessen mee die we in het verleden zijn vergeten en dat is een heel mooi archief om daar allemaal naar te kijken hoe het allemaal zit. En tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Wesseling, D66.

Mevrouw Wesseling (D66): Ja, het kan wel, voorzitter. D66 vindt het belangrijk dat de Provincie ook investeert in haar regio's. En IBA Parkstad laat ook zien wat dat op kan leveren: vijftig projecten, waarvan vijftien sleutelprojecten. En volgens de evaluatie is de regio ook echt trots op zichzelf. En bij goed investeren hoort ook weten wanneer je uitstapt. En IBA was natuurlijk ook bedoeld als tijdelijk vliegwiel en de projecten liggen nu bij de projecteigenaren, de gemeente en de regio. En dan is het logisch dat de Provincie de bv ook netjes afsluit, en dat steunen we. Wel nog twee vragen aan de Gedeputeerde. Het stuk zegt dat de nalatenschap is geborgd, maar ook dat nog wordt onderzocht hoe projectkennis

beschikbaar blijft. Wanneer is dat rond? En als tweede vraag: welke belangrijkste lessen neemt de Provincie nu mee naar volgende regionale investeringen? Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan naar de fractie PVV, mevrouw Jiménez Hastenrath.

Mevrouw Jiménez Hastenrath (PVV): Dank, voorzitter. Goed, wij constateren dat de inhoudelijke, beleidsmatige en financiële doelstellingen van IBA Parkstad volgens het voorstel zijn behaald. Mijn vraag aan GS is: als men straks instemt met de beëindiging, betekent dat dan ook dat we in de toekomst geen nieuwe subsidies meer aan IBA Parkstad of vergelijkbare vervoerconstructies verstrekken? Als dat inderdaad het uitgangspunt is, dan kunt u ons zeker aan uw zijde vinden. Ik heb de vijftig gerealiseerde projecten op de website bekeken en er zitten zeker een aantal mooie projecten tussen, dat ontken ik niet, maar als de doelstellingen zijn bereikt, moet je ook durven afronden en niet onnodig blijven doorfinancieren. Als de beëindiging nog steeds aansluit bij provinciale doeleinden hebben we bij dezen geen wensen of bedenkingen. Voor ons is het dan ook een hamerstuk.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mijnheer Roso, JA21.

De heer Roso (JA21): Voorzitter, ook vanuit JA21 zijn we erg blij met het afronden van projecten, en inderdaad in een zin van een exitstrategie, zoals de heer Van Est dat heel mooi gebruikt. Het mag van mij ... Ik ben daar heel blij mee. Ik zou vooral ook de Gedeputeerde willen oproepen om samen in het College met alle andere portefeuillehouders ook met name de komende maanden te willen gebruiken om eventueel veegplannen te gaan creëren om overal alle oude meuk uit deze beleidsplannen te halen. Dat zou mijn oproep willen zijn aan de Gedeputeerde en de rest van het College. Hoe meer van dit soort projecten, die al heel lang lopen, we kunnen afronden of via een veegplan ergens anders kunnen laten landen, hoe beter. Hoe minder regeldruk dat wat dat betreft ook is voor de ambtenarij. Verder, IBA Parkstad in de basis beëindigen, daar zijn wij een voorstander van, dus daar kunt u ons aan uw zijde vinden, maar wel ook een vraag: zijn wij van plan om dit voor andere regio's alsnog een keer te gaan oprichten? Want dan vindt u ons namelijk niet aan uw zijde. Daar wil ik het bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Er is een vraag voor u van de heer Sol, GroenLinks.

De heer Sol (GroenLinks): Dank, voorzitter. Waarom gebruikt u het woord 'meuk' in dit geval? Er zijn mensen die met hart en ziel aan die projecten hebben gewerkt.

De voorzitter: Mijnheer Roso.

De heer Roso (JA21): Met deze projecten bedoel ik niet de projecten van IBA Parkstad. Ik zeg net dat er een hele hoop regelingen zijn, die noemde ik 'meuk', die al heel lang hier een soort eeuwigdurend effect hebben gekregen, maar waar nooit een einddatum aan is gekoppeld. Het zijn niet mijn woorden. Het zijn de woorden van verschillende Gedeputeerden in verschillende commissievergaderingen hier in dit huis. De … [6:38:41], en dat heb ik eerder geclassificeerd als 'oude meuk'. En dat kunt u misschien een woordkeuze vinden, maar dat is mijn classificatie.

De voorzitter: Ik ben nieuwsgierig of de Gedeputeerde dat inderdaad herkent, maar daar komen we straks waarschijnlijk op. Mijnheer Nijskens, VVD.

De heer Nijskens (VVD): Op zich spreekt iemand een keer een heldere term in plaats van de verbloeming die er in de politiek zo vaak wordt gebruikt.

De voorzitter: Ook dat is een term die hier niet altijd goed valt.

De heer Nijskens (VVD): Voorzitter, de VVD heeft niet veel opmerkingen over het voorstel dat er ligt. Het is eigenlijk gewoon een logisch vervolg van als het klaar is, is het klaar en bouw de organisatie af, reken af of krijg iets terug. In dit geval krijgen we denk ik eerder iets terug. Ik zal even al wel op twee wensen van de SP reageren, vooruitlopend op wat GS erop gaat zeggen. Wens 1, daar kan ik de consequenties niet van overzien, omdat daarbij staat: 'bij nieuwe toekomstige gebiedsontwikkeling'. Welke ontwikkeling valt onder die wens en wat betekent dat als we die wens daadwerkelijk, in de vorm zoals die is geformuleerd, zouden uitvoeren? Dus ik stel eigenlijk een vraag naar aanleiding van de wens van de SP. En bij de tweede was de wens van de SP om het geld her te bestemmen, maar naar mijn beleving hebben we gewoon te veel bijgedragen en dat vloeit gewoon terug naar de algemene middelen, dus die wens 2 zullen wij sowieso niet steunen. En voor de bedenkingen, bedenking 1, daar hebben wij geen moeite mee. Bedenking 2, ik weet niet of IBA Parkstad zo ruim was opgezet om daadwerkelijk iets aan de sociaaleconomische positie van de inwoners te doen, natuurlijk wel aan de economische positie van Parkstad als geheel. En in de aanloop was het vooral zoeken naar projecten, omdat er een hoop geld lag in plaats van dat er projecten waren die geld zochten. En misschien dat dat ook de opmerking van de vorige twee sprekers was van in de toekomst moeten we dat toch echt andersom doen, dat als er goede projecten liggen die geld zoeken, daar kijken we naar, maar een pot geld vormen om projecten te creëren of te zoeken, heeft ook niet onze voorkeur. Dus met het voorstel an sich geen probleem en ook geen wensen en andere bedenkingen.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Hendriks, CDA.

De heer Hendriks (CDA): Ik sluit me op dat gebied gewoon bij de vorige spreker aan. Dat is even wat korter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komen we tot slot bij mijnheer Zeedzen, BBB.

De heer Zeedzen (BBB): Voorzitter, ik ga het ook kort houden. Goed om te zien dat dit dossier wordt afgesloten na twaalf jaar. Ik kom zelf uit de regio. Hier en daar heb ik de effecten gezien van het IBA Parkstad-beleid. Ik vond de opmerkingen van de heer Van Est wel leuk over de exitstrategie, en dat het dan ook nog een project is met een drieletterige afkorting die eindigt op 'A'. De rest laat ik niet invullen met de exitstrategie. En we hebben één wens, die hebben wij gedeeld met de Griffie. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kom ik bij de beantwoording door GS en tevens de reflectie op de ingekomen wensen en bedenkingen.

Gedeputeerde Theuns: Dank u wel, voorzitter. Dan vraag ik meteen even ... Want de wens van de BBB heeft mij nog niet bereikt, dus als ik die nog ondertussen ... Als iemand die dan even wil opzoeken voor mij, dan begin ik gewoon alvast even met de rest en dan kan ik daarover vertellen.

De voorzitter: Die behandelen we dan even in de tweede termijn.

Griffier Weesepoel: Misschien kan hij hem heel even ...

De voorzitter: Kun je hem even voorlezen?

De heer Zeedzen (BBB): Borging van kennis en nalatenschap. Provinciale Staten spreken de wens uit dat GS borgt dat de opgebouwde kennis, resultaten en succesvolle werkwijze van IBA Parkstad duurzaam, toegankelijk en bruikbaar blijven voor toekomstige opgaven in Parkstad.

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Theuns: Dank u wel, voorzitter. Inderdaad, eigenlijk is het een vrij kort rondje wat we nu maken, met op zichzelf weinig opmerkingen, maar het is toch denk ik ook wel een historisch moment, want volgens mij zei de heer Zeedzen ‘twaalf jaar nadat de bv is opgericht’, maar eigenlijk komt er een jaar of vijftien nadat de eerste intenties getekend zijn dan langzaamaan toch echt een einde aan de samenwerking die IBA heet. En om daar maar meteen even op te reageren, ik denk dat er prachtige projecten zijn neergezet in deze regio en dat IBA daar echt aan heeft bijgedragen, en dat formuleringen als 'geldzoekproject' of andere dingen die net over tafel gingen, geen recht doen aan wat hier is neergezet. Want ik denk echt dat na het voorbeeld waar het toch ooit allemaal mee begonnen is in Duitsland hier echt kwaliteit is neergezet, en dat het echt een enorme impuls heeft gegeven aan de regio in zowel een aantal grotere projecten, maar ook een hele hoop kleine initiatieven van onderop. En Ik denk dat dat heel veel goed heeft gedaan aan de regio, daar zijn we het ook als gezamenlijke aandeelhouders binnen IBA allemaal over eens, maar op enig moment is het ook klaar en dan is het mooi als je ook met elkaar de boeken dicht kan doen en als dan zelfs ook nog een heel klein beetje geld overblijft. Wat overigens op zichzelf helemaal geen doel is, maar uiteindelijk hebben we gewoon gekeken: welke projecten kunnen we nog tot een goede afronding brengen? Voor een aantal projecten hebben we ook gezorgd dat die nog tot afronding gaan komen, maar daar hebben we de bv apart niet meer voor nodig en daar hebben we dus een afspraak over gemaakt hoe dat te doen. En voor een aantal projecten waar gewoon te ver uit zicht is dat er op korte termijn nog een oplossing voor komt, hebben we ook met elkaar gezegd: dan gaan we die niet meer via het spoor IBA doen. En zo zijn we in ieder geval met elkaar tot dit voorstel gekomen en tot in ieder geval deze voorlopige liquidatiebegroting, want wat daadwerkelijk overblijft, dat moet natuurlijk in een latere fase nog volgen. Even kijken, voorzitter, want ik heb een aantal vragen, maar dat hangt ook denk ik samen met de wensen en bedenkingen die ook door de SP, en overigens ook door de BBB, zijn ingediend en daar zal ik toch even dan in ieder geval een reflectie vanuit het College op geven. Te beginnen met die van de SP, waar wens 1 is: gebruik de conclusies en aanbevelingen uit de end term review bij toekomstige gebiedsontwikkelingen. En daar staat dan vervolgens ook in de opsomming vijf punten waar in het vervolg altijd aan gewogen zou moeten worden. Laat ik zeggen, in algemene zin herkent het College dat we juist ook die conclusies en aanbevelingen uit die end term review, en overigens breder dan alleen die end term review, in de toekomst moeten

gebruiken. Ik ben zelf deze periode als Gedeputeerde ook gestart met een aantal aanbevelingen uit de kaders van IBA die we hebben gehad, maar ook het kader Stedelijke Ontwikkeling en het kader KLC, wat natuurlijk ook tot op heden nog steeds loopt. En dat ging breder dan alleen maar de aanbevelingen van de end term review, die op dat moment volgens mij nog niet eens gereed was, als ik dat even uit mijn hoofd zeg. Maar dat ging eigenlijk ... Zo zie je wel dat in dit huis alle aanbevelingen en alle lessen die getrokken zijn uit het verleden wel op een goede manier worden geborgd. En ik heb zelf als Gedeputeerde deze periode aan de leefbaarheidsaanpak mogen werken. Ook die heeft een looptijd van deze Collegeperiode. Ik zal er zelf ook samen met de ambtelijke organisatie zorg voor dragen dat ook voor die aanpak dat weer als een overdrachtsdossier voor een volgend College, wie daar dan ook in zit, zal landen. Dus binnen deze organisatie heb ik er weinig zorgen over dat dat soort conclusies en aanbevelingen verloren gaan. Sterker nog, ik heb het tegendeel aan den lijve ondervonden. Overigens, als ik dan moet zeggen zouden het specifiek deze vijf dingen moeten zijn waar je elke ontwikkeling aan moet wegen, ik denk dat elke ontwikkeling op zichzelf staat en een eigen afweging verdient. Dus ik zou willen voorkomen dat het in de toekomst dan altijd dit lijstje van vijf zou moeten zijn, daar heb ik wel mijn bedenkingen bij, maar in algemene zin, dat we lessen niet verloren moeten laten gaan, daar sta ik natuurlijk achter. Maar juist omdat het hier zo specifiek is, heb ik in ieder geval met de precieze formulering even mijn bedenkingen. De tweede wens, daar staat: zorg voor een transparante financiële eindafrekening en een herbestemming. En er zitten eigenlijk twee wensen in deze wens, namelijk één: zorg voor een duidelijke, transparante financiële eindafrekening. Dat staat, wat het College betreft, als een paal boven water. Die moet er uiteindelijk ook gewoon komen op basis van een definitieve liquidatiebegroting en daar ben ik het natuurlijk van harte mee eens. Als daar vervolgens de middelen aan worden gekoppeld en herbestemd die over zijn, waarvan dan 50% vanwege de aandeelhoudersverhouding ten goede komt aan de Provincie, zet die dan in een bestemmingsreserve ten behoeve van Parkstad in de brede zin. Dat zou ik in ieder geval zeker niet aan dit voorstel willen verbinden. Dat is uiteindelijk het budgetrecht van de Staten om dat te doen en dat doe je niet met uiteindelijk een besluit tot een liquidatie van een bv. Als de Staten uiteindelijk bij de begroting zouden willen besluiten om dit geld alsnog ten goede aan Parkstad te laten komen, dat is uw budgetrecht. Overigens ben ik daar zelf ... Vanuit GS zou ik daar in ieder geval niet voor zijn. Waarom niet? Omdat we juist met elkaar hebben geconcludeerd dat we ook de projecten die nodig zijn voor Parkstad, en die we nog tot een goed einde kunnen brengen binnen de looptijd, met elkaar nu netjes gaan afronden. En voor de projecten die niet meer helemaal binnen de looptijd van de bv kunnen worden afgerond, maar die wel van waarde zijn, hebben we een maatwerkoplossing gevonden. En dan is er wat mij betreft geen noodzaak om dan even nog apart middelen in te zetten in de hoop dat er dan in de toekomst weer een project komt, wat we precies beogen met deze liquidatie, is namelijk dat de mensen in deze ambtelijke organisatie, zoals de dame naast mij, weer hun handen vrij hebben om te werken aan bestaand beleid van het College en aan nieuwe dingen, dan blijven we alsnog zitten met een bestemmingsreserve en gaat ook het effect van het liquideren van de bv verloren. Dan zouden we net zo goed de bv in leven kunnen houden, dus dat deel van de wens zou het College toch willen ontraden. Dan, bedenking numero 1: het behoud van de nalatenschap is te beperkt uitgewerkt. De stelling die in deze bedenking staat, namelijk dat het puur en alleen een archieffunctie is die wordt ingevuld door het Historisch Centrum Limburg, het gaat wat mij betreft heel veel verder dan dat. Ik heb net een aantal dingen genoemd over hoe wij als Provincie Limburg, als organisatie, zelf de nalatenschap van IBA borgen. En u kunt zelf in de in principe openbaar toegankelijke notulen van de aandeelhoudersvergadering teruglezen dat het College, bij monde van deze portefeuillehouder, zeker drie of vier keer een oproep heeft gedaan richting

de andere aandeelhouders hoe we bijvoorbeeld zaken die IBA eigenlijk als nalatenschap geeft, namelijk het sturen op kwaliteit, bijvoorbeeld via een kwaliteitsbord, dat soort dingen, zouden kunnen borgen binnen een organisatie die van de gemeente zelf is, Parkstad Limburg, en die wel natuurlijk na vandaag, of in ieder geval na liquidatie, verder bestaat, maar dat er eigenlijk vanuit de medeaandeelhouders, zijnde de gemeente, ondanks herhaalde oproepen van de Provincie, is gezegd: wij denken dat het wat ons betreft voldoende is geborgd en we hoeven daar geen extra stappen voor te zetten. Ik betreur dat. Dat heb ik ook meermaals richting die gemeente uitgesproken, maar uiteindelijk als Provincie kunnen wij ook niet meer doen dan dat, los van dat wij zelf in ieder geval wel goed de lessen van IBA borgen binnen dit huis.

De voorzitter: Mijnheer Nijskens.

De heer Nijskens (VVD): Beoogde u daarmee bijvoorbeeld in het beleid op te nemen hoe u omgaat met de kwaliteitsborging bij andere projecten van die gemeenten, of welke bedoeling had u?

De voorzitter: Gedeputeerde.

Gedeputeerde Theuns: Ik had het niet het per se over van het moet zus en zo, maar we hebben wel bijvoorbeeld ... Er is gewerkt bij IBA met een q-board die de kwaliteit van sommige projecten toetste en die ervoor zorgde dat er echt een kwaliteitsimpuls kwam in de projecten. Die systematiek van werken heeft heel erg goed gewerkt. Het wegzetten van projecten bij in dit geval een externe bv, die daar ook zelf een stuk zeggenschap over heeft, heeft ook heel goed gewerkt om toch een heel aantal projecten binnen een relatief korte tijd tot uitvoering te brengen. Bij allemaal van dat soort lessen kun je je ook als bijvoorbeeld gemeentelijke samenwerking afvragen: hoe zorgen we er nou voor dat we wat daaruit leren ... En ook de dingen die beter hadden gekund, hoe borgen we dat nou binnen onze gemeentelijke samenwerking. We hadden daar in principe heel graag nog nader mee opgetrokken, maar de gemeenten hebben in ieder geval een antwoord gegeven: nee, wat ons betreft zijn die lessen geborgd binnen onze organisatie zoals het nu is. Dus je ziet dat men daar geen interesse in had, maar men is er vanzelf van overtuigd dat het voldoende is geborgd en uiteindelijk doen we daarmee het boek IBA dicht. Dan kan ik daar drie keer aandacht voor vragen in een aandeelhoudersvergadering, maar dan houdt het daarna wel een keer op. Zo moet u dat zien.

De voorzitter: Mijnheer Zeedzen.

De heer Zeedzen (BBB): Ik had de wensen en bedenkingen van de SP nog niet ingelezen voor deze vergadering en ik zie dat deze bedenking wel heel erg aansluit bij mijn wens die ik heb ingediend. Wellicht kan een en ander worden gecombineerd, maar als ik zo de uitleg van de portefeuillehouder hier hoor, dan is eigenlijk de wens niet makkelijk uitvoerbaar, maar dat laat ik even in het midden. Maar ik denk hem dan terug te trekken, de wens.

De voorzitter: En dat laat u in de tweede termijn nog weten of u hem terugtrekt?

De heer Zeedzen (BBB): Ja.

De voorzitter: Dank u. Gedeputeerde.

Gedeputeerde Theuns: Ik denk inderdaad wat mij betreft ook dat de wens, die ik in ieder geval net vanuit de heer Zeedzen hoorde, eigenlijk hetzelfde antwoord is als wat ik net gaf. Ik denk dat we dat hier in huis goed hebben geborgd. Ik denk ook dat de archieffunctie ook goed is geborgd, maar het is meer dan alleen dat, en dat we ten aanzien van de andere aandeelhouders het maximale hebben gedaan om ervoor te zorgen dat die lessen ook worden opgepakt, maar dat is natuurlijk niet alleen aan dit huis. De laatste dan denk ik, voorzitter, dat is bedenking numero 2 van de SP over dat het onvoldoende inzichtelijk is wat IBA heeft betekend voor de sociaaleconomische positie van de inwoners in Parkstad. Ik snap de gedachte daarachter en tegelijkertijd is het soms heel moeilijk te kwantificeren wat dan precies een project heeft gedaan met de verbetering van de sociaaleconomische positie van inwoners in Parkstad. Maar ik durf best wel de stelling aan dat de breedte van de projectportefeuille, zoals die is uitgevoerd, en de impact die dat heeft gehad op toeristisch recreatieve verbindingen, op een aantal mooie icoonprojecten die echt uithangborden voor de regio zijn, in den brede zeker de regio meer op de kaart heeft gezet dan toen we in 2012 begonnen met de eerste intenties voor IBA Parkstad. En ik durf ook de stelling aan dat de regio als geheel daarvan heeft geprofiteerd, maar erken ook meteen dat het heel lastig is om dan precies te kwantificeren wat een individuele inwoner in zijn individuele sociaaleconomische positie heeft gehad aan die projecten. Dat kun je ook bijna niet kwalificeren. Maar ik denk, nogmaals, als u spreekt met alle bestuurders in Parkstad en ook daarbuiten die met IBA in aanraking zijn gekomen, dan is dit een hartstikke positieve ontwikkeling geweest die ook voor de inwoners een grote betekenis heeft. Dat even als reflectie daarop, voorzitter. En ik denk, mevrouw Wesseling had nog een aantal specifieke vragen over hoe we zorgen dat projectkennis beschikbaar blijft. Ik denk dat ik daar wel iets over heb gezegd, in ieder geval ook nog een persoonlijke reflectie over welke lessen ik zelf in ieder geval meeneem. Ik denk dat er wat mij betreft twee belangrijke lessen zijn. Ik denk dat de manier, voor mijzelf in ieder geval, zoals IBA heeft geopereerd, namelijk door zaken soms ook op afstand te zetten van dagelijks de politiek en uiteindelijk zo ook uitvoeringskrachten te organiseren, hoe gek dat misschien ook klinkt om dat juist van een politieke positie te zeggen, er toch voor heeft gezorgd dat er heel veel projecten in, nogmaals, relatief korte tijd toch tot realisatie zijn gekomen. Dat waren niet allemaal de makkelijkste projecten, maar het is toch daadwerkelijk gelukt. En ik denk dat we daar met ons allen trots op mogen zijn, want de politiek heeft ook gezamenlijk dat mandaat gegeven en je ziet dus ook dat dat werkt. En dat is trouwens ook een les die we al in de uitvoering van, ik noemde het al, de leefbaarheidsaanpak hebben meegenomen, waar we ook toch veel minder scherpe kaders aan de voorkant geven, veel meer vertrouwen geven aan de samenleving. En ook daar durf ik de stelling aan dat we straks in de evaluatie gaan zien dat dat daadwerkelijk heeft gewerkt. Dus dat is voor mij, denk ik, misschien wel de belangrijkste les die ik daar zelf uit meeneem. Voorzitter, ik denk dat we dan alle vragen en opmerkingen zo ongeveer wel hebben aangeraakt.

De voorzitter: Dank u wel voor de beantwoording en de reflectie. Ik ga voor een tweede termijn even kijken wie daar nog behoefte aan heeft? En dat is in ieder geval mijnheer Ubbink van de SP, één minuut, maximaal.

De heer Ubbink (SP): Dank, voorzitter. Gelet op de beantwoording van de Gedeputeerde en ook de sfeer die ik proef in de zaal, wil ik bij wens 2 de laatste zin schrappen. Dus dat is dan de zin over, wat was het ook alweer, het herbestemmen ten goede van de doorontwikkeling van Parkstad. Wij vinden nog

steeds wel dat wij als Provincie die ereschuld en die verantwoordelijkheid hebben richting Parkstad, maar dat zullen we dan op een andere manier aankaarten. De rest van de wensen en bedenkingen wil ik laten staan. En ik wil me ook aansluiten, nogmaals, bij de Gedeputeerde dat het inderdaad een heel mooi, succesvol project is en dat we wel trots mogen zijn dat we dit boek nu kunnen afsluiten, dat wel. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Ubbink. Er is een vraag, eerst van mijnheer Van Est, 50PLUS.

De heer Van Est (50PLUS): Laat ik het zo zeggen, ik vraag me af als we die laatste zin weghalen, wat daar eigenlijk overblijft, want het is toch gewoon heel normaal dat er gewoon een goede afrekening komt met een verklaring en weet ik wat? Dus wat voegt dit toe? Het zou toch heel gek zijn dat we een College moeten gaan verplichten om via wensen en bedenkingen iets te doen wat je toch eigenlijk van ze mag verwachten, omdat ...

De heer Sol (GroenLinks): Omdat ze het wettelijk verplicht zijn.

De heer Van Est (50PLUS): Goed, dat is niet ... Ik durf daar niet de garantie ... Maar, laat ik het zo zeggen: bij dit College toch wel? Maar wat voegt het echt nu nog toe?

De voorzitter: Ik snap dat dat een vraag is richting mijnheer Ubbink en die mag daar even op reflecteren, maar u kunt natuurlijk via uw stem uw mening laten horen.

De heer Ubbink (SP): Wij vinden het belangrijk om dat alsnog te kenschetsen. Mocht het zo zijn dat wij inderdaad de toezegging krijgen van de Gedeputeerde, en dat mogen we inderdaad denk ik in een fatsoenlijk bestuurde Provincie ook verwachten, dan wordt het inderdaad uitgevoerd. En dan zijn we er ook blij mee, ook al wordt het weggestemd, maar wij vinden het belangrijk om dat alsnog te benadrukken. Ik trek hem wel in. Gelet op de sfeer in de zaal, prima. Als ik van de Gedeputeerde de belofte hoor dat we dit goed financieel gaan afwikkelen, dan trek ik dus wens 2 wel in.

De voorzitter: Waarvan akte. Ik kijk even verder of er nog behoefte is aan een tweede termijn? Dat is mijnheer Sol.

Gedeputeerde Theuns: Nog een interruptie, voorzitter.

De voorzitter: Een interruptie? Akkoord. Een interruptie door mijnheer Roso, JA21.

De heer Roso (JA21): Voorzitter, ik hoor een tekst waarin ook wordt gezegd dat de Provincie een ereschuld heeft aan de regio Parkstad. Welke is dat?

De voorzitter: Mijnheer Ubbink.

De heer Ubbink (SP): Ereschuld, ik begrijp uw weerstand tegen dat woord. Ereschuld is misschien verkeerd uitgedrukt, een verantwoordelijkheid naar de regio Parkstad, omdat de regio Parkstad staat voor heel grote sociaaleconomische uitdagingen, de rest van de provincie ook, maar de regio Parkstad nog meer, en wij vinden dat wij als Provincie dan de verantwoordelijkheid hebben om daarop te acteren en

om de regio Parkstad bij te staan in het verhelpen en het verbeteren van die omstandigheden. Maar ereschuld, ik begrijp het, wij hebben de regio Parkstad als Provincie niks aangedaan, dus in die zin is dat misschien een verkeerde omschrijving.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik even? Mijnheer Sol, GroenLinks.

De heer Sol (GroenLinks): Wel een tweede ronde. Ik wou het kenbaar maken dat ik de wensen en bedenkingen ook inderdaad gewoon te overbodig vind om ze te steunen, dus een beetje old school VVD misschien, maar alla. Maar ik wou ook nog van de gelegenheid gebruikmaken om even reclame te maken, want we hebben het over lessons learned en archivering, maar er is ook een heel mooi boek uitgebracht over IBA Parkstad, over het project. Er is geen cd-rom, overigens, in de aanraking, maar wel een boek, dus dat blijft gewoon bewaard, neem ik aan.

De voorzitter: Dank u wel voor deze commerciële boodschap. Wij kijken nog verder rond. Mevrouw Wesseling, D66.

Mevrouw Wesseling (D66): Ik wil ook nog heel even reageren op de wensen en bedenkingen. Wij hebben eigenlijk ook wel voldoende comfort bij de beantwoording van de Gedeputeerde dat het op een nette manier wordt meegenomen zoals het nu allemaal is vastgelegd, dus wij zien ook die meerwaarde niet. En op die tweede bedenking wilde ik ook nog heel even reageren, want D66 stelt ook altijd de vraag: moeten we zo erg focussen op dingen meten of moeten we soms onze energie en uitvoeringskracht vooral focussen op die uitvoering? En dat vinden we in dezen ook echt wel een zwaardere dan dat we continu in moeten zetten op van alles blijven meten en dan hadden we misschien ook wel wat projecten misgelopen, dus wij zullen tegen de wensen en bedenkingen stemmen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Jiménez.

Mevrouw Jiménez Hastenrath (PVV): Voorzitter, ook voor de PVV zijn deze wensen en bedenkingen overbodig, dus bij dezen stemmen we dan ook tegen.

De voorzitter: Mijnheer Roso.

De heer Roso (JA21): Voor ons ook overbodig, de wensen en bedenkingen. Ik heb wel één andere vraag: of de schrijver van het boek ene E. Sol is? Maar dat is een andere vraag, dat zal ik dadelijk bij u ...

De voorzitter: Mijnheer Nijskens nog.

De heer Nijskens (VVD): Gehoord hebbende de discussie en reactie, ook van GS, gaan wij ook de wensen en bedenkingen niet steunen. Een van de wensen heeft me inderdaad verleid de uitspraak te doen van een geldzoekproject. Dat hoort dus ook in de context van hoe ik het heb gezegd. Dus concluderend: we gaan ook de wensen en bedenkingen niet steunen.

De voorzitter: Mijnheer Hendriks, CDA.

De heer Hendriks (CDA): Dank u wel. Gezien ook de beantwoording, hebben wij ook voldoende comfort met zoals het voorstel er ligt en steunen we de wensen en bedenkingen niet.

De voorzitter: De heer Zeedzen, BBB.

De heer Zeedzen (BBB): Onze wens blijft in gedachte nog steeds om het goed af te handelen en om die kennis te borgen, maar we gaan hem niet als afzonderlijke wens indienen. En nog even over de schuld naar Parkstad. Ik ben zelf een Parkstad-inwoner uit Heerlen, de zwaarst getroffen regio daar. Laten we vooral stoppen met het calimerogedrag van dat we constant maar Heerlen of Parkstad moeten behandelen alsof ze hulpbehoevend zijn. Daar hebben die mensen helemaal niks aan. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan komen we bij de beantwoording door de Gedeputeerde.

Gedeputeerde Theuns: Dat laatste, voorzitter, is me uit het hart gegrepen, wil ik ook zeggen, want volgens mij kan deze regio juist heel trots zijn op wat er is neergelegd of neergezet en is de samenwerking in deze regio inmiddels van een dusdanige goede aard dat men ook gewoon nog heel veel kan bouwen en heel veel voor elkaar kan krijgen in de toekomst. En volgens mij heeft IBA daar wel ook een heel belangrijke rol in gespeeld om ook daarin alle neuzen toch vaak dezelfde kant op te krijgen, dus ik denk in die zin ook dat dat project, of eigenlijk die samenwerking, een heel positieve rol heeft gespeeld. Ik heb geen nieuwe vragen gehoord, voorzitter, wel een aanpassing van de tweede wens van de SP, maar heel formeel moet ik het dus ontraden. Dat heb ik eigenlijk al gezegd met de uitleg die ik daar in de eerste termijn aan heb gegeven. En ik kan het boek 'Patchwork IBA Parkstad' dat door de heer Sol werd aanbevolen, dat hij overigens niet zelf heeft geschreven, ook van harte aanbevelen. En ik moest even nadenken wat een cd-rom is, ik ben van een generatie later, maar als daar ook nog ander materiaal voor is, dan hou ik me aanbevolen. Tot zover, denk ik, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel voor de beantwoording. Dat brengt ons bij de stemmingen over de ingediende wensen en bedenkingen. Wens 1 is van de SP en die heeft als titel 'Gebruik de conclusies en aanbevelingen uit de end term review bij toekomstige gebiedsontwikkelingen'. Ik wil graag handen zien voor degene die daarvoor is. Dat is één stem. Dat is niet genoeg om deze door te voeren. Dan komen we bij bedenking 1, die is ook van de SP, en die luidt 'Het behoud van de nalatenschap is te beperkt uitgewerkt'. Ik wil opnieuw handen zien voor degene die daarvoor is.

Mevrouw Wesseling (D66): Was wens 2 helemaal ingetrokken?

Gedeputeerde Theuns: Die is helemaal ingetrokken.

De voorzitter: Die is daarmee ook niet aangenomen. En dat brengt ons bij de derde stemming en die gaat over 'Onvoldoende inzichtelijk wat IBA heeft betekend voor de sociaaleconomische positie van inwoners in Parkstad'. En nu is mijn vraag wie daarvoor is? Handen omhoog. Die is daarmee ook niet aangenomen. Dat brengt mij bij de vraag aan uw commissie of het Statenvoorstel behandelrijp is? Ik wil graag handen zien voor degenen die het niet behandelrijp vinden. Het is dus wel behandelrijp verklaard. Dank u wel. En de slotvraag betekent dan: is het Statenvoorstel een hamerstuk of een behandelstuk? Ik wil graag handen zien voor degenen die het een behandelstuk vinden. Ik zie geen handen. Dat betekent

dat we het doorvoeren naar PS als hamerstuk. Ik dank u voor uw inbreng in deze commissie. En voordat ik tot een volgend agendapunt kom, zou ik nog even de commissie attent willen maken op het contact met de Limburgers op 16 oktober. Er wordt dan een bezoek gebracht aan de Van Tienhovenmolen. Traditioneel vakmanschap en het behouden van Limburgers cultureel erfgoed staan daarbij centraal, dus ik zou u willen oproepen om u daarvoor aan te melden.

De commissiegriffier,	De voorzitter,
Weesepoel	Nijenhuis